

Kniha Daniel – stosedemnásť

Odhalenie dní pomsty: Prorocké skúmanie Jeremiášovho varovania a poslednej generácie

Jeff Pippenger
2024-03-04

V predchádzajúcom článku sme uvažovali o päťdesiatej kapitole Jeremiáša a o pasáži o súde nad Babylonom, ktorý sa začína čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom v Spojených štátoch a končí Božím hnedom. Výkonný súd je dňom Pánovej pomsty, ktorý bol znázornený zničením Jeruzalema v roku 70 po Kr. Zničenie Jeruzalema vykonané Rímom v roku 70 po Kr. bolo predobrazené zničením Jeruzalema, ktoré uskutočnil Nabuchodonozor. Spoločne poskytl dvoch svedkov Výkonného súdu nad neviestkou z Týru, ktorá je zároveň aj neviestkou zo sedemnásť kapitoly Zjavenia.

Jeremiáš nás informuje, že keď sa na novodobom Babylone vykoná Pánova pomsta, počnúc čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom, „v tých dňoch a v tom čase, hovorí Hospodin, bude sa hľadať neprávosť Izraela, ale nebude jej; aj hriechy Júdu, no nenájdu sa; lebo odpustím tým, ktorých si zachovám.“ V tých dňoch bude už spečatenie sto štyridsaťštyri tisíc dokonané.

„Čo robíte, bratia, vo veľkom diele prípravy? Tí, ktorí sa spájajú so svetom, prijímajú svetskú formu a pripravujú sa na znamenie šelmy. Tí však, ktorí nedôverujú sebe, ktorí sa ponížujú pred Bohom a očisťujú svoje duše poslušnosťou pravde, prijímajú nebeskú formu a pripravujú sa na pečať Božiu na svojich čelách. Keď vyjde nariadenie a odtlačok bude vtlačený, ich charakter zostane čistý a nepoškvrnený po celú večnosť.“ Testimonies, zväzok 5, 216.

Výkonný súd sa začína druhým hlasom zo zjavenia osemnásť kapitoly, ktorý vyzýva mužov i ženy, aby utiekli z Babylona, a Jeremiáš hovorí: „prišiel ich deň, čas ich navštívenia. Hlas tých, čo utekajú a unikajú z krajiny Babylona, aby na Sione zvestovali pomstu Hospodina, nášho Boha, pomstu za jeho chrám. Zvolajte lukostrelcov proti Babylonu; všetci, ktorí napínate luk, utáboríte sa proti nemu dookola; nech z neho nik neunikne: odplaťte jej podľa jej diela; podľa všetkého, čo učinila, učinite jej.“ Jej súd vykonávajú „lukostrelci“. Prvá zmienka o lukostrelcovi v Písmach sa týka Izmaela.

A Boh počul hlas chlapca; a anjel Boží zavolať na Hagar z neba a povedal jej: Čo ti je, Hagar? Neboj sa, lebo Boh počul hlas chlapca tam, kde je. Vstaň, zdvihni chlapca a drž ho svojou rukou, lebo z neho učiním veľký národ. A Boh otvoril jej oči, a uvidela studňu s vodou; i šla, naplnila mech vodou a dala chlapcovi piť. A Boh bol s chlapcom; i rástol, býval na púšti a stal sa lučištníkom. Genézis 21:17–20.

„Hodina veľkého zemetrasenia“ v jedenásť kapitole Zjavenia označuje začiatok výkonného súdu nad rímskou smilnicou, ktorý sa začína čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom v Spojených štátoch. V tejto „hodine“ „tretie beda prichádza rýchlo. A zatrúbil siedmy anjel.“ Tretie beda je siedma trúba. Sú to lukostrelci islamu, ktorí sú použítí na prinesenie Jeho súdu na tých, čo

presadzujú znak pápežskej autority (svätenie nedele), a prenasledujú tých, čo zachovávajú znak Božej autority (svätenie soboty).

V dvadsiatej prvej kapitole Lukášovho evanjelia Ježiš, odpovedajúc na otázky učeníkov o zničení Jeruzalema a chrámu, podáva historické rozprávanie, ktoré zároveň predstavuje dejiny posledných dní. Odkazuje na „dni pomsty“, ktoré boli podstatným prorockým znakom Jeho služby ako Mesiáša; tento znak označil vo svojom úvodnom vyhlásení o svojej službe, keď v zbore v Nazarete čítal z proroka Izaiáša. Oznámenie v Nazarete a text z Izaiáša nepredstavovali iba Jeho službu, ale aj poslanstvo Jeho učeníkov a konkrétnejšie dielo a službu hnutia sto štyridsaťštyritisíc.

Duch Pána Hospodina je nado mnou, pretože ma Hospodin pomazal, aby som zvestoval tichým radostnú zvesť; poslal ma obviazať skrúsených srdcom, vyhlásiť zajatým slobodu a spútaným otvorenie žalára; vyhlásiť rok Hospodinovej priazne a deň pomsty nášho Boha; potešiť všetkých zarmútených; ustanoviť zarmúteným na Sione, dať im okrasu namiesto popola, olej radosti namiesto smútku, rúcho chvály namiesto ducha malomyselnosti; aby sa nazývali stromami spravodlivosti, Hospodinovou sadbou, aby bol oslávený. A vystavajú dávne rumoviská, pozdvihnú predošlé spustošenia a opravia spustnuté mestá, spustošenia mnohých pokolení. A cudzinci budú stáť a pásť vaše stáda, a synovia cudzincov budú vašimi oráčmi a vašimi vinohradníkmi. Vy však budete nazývaní Hospodinovými kňazmi; budú vás menovať za služobníkov nášho Boha; budete požívať bohatstvo národov a ich slávou sa budete honosiť. Namiesto svojej hanby budete mať dvojnásobok a namiesto potupy sa budú radovať zo svojho podielu; preto vo svojej krajine obsadia dvojnásobok, večná radosť bude ich údelom. Lebo ja, Hospodin, milujem právo, nenávidím lúpež pri spaľovanej obeti; a odplatím ich dielo vo vernosti a uzavriem s nimi večnú zmluvu. A ich potomstvo bude známe medzi národmi a ich potomkovia medzi ľuďmi; všetci, ktorí ich uvidia, ich uznajú, že sú potomstvom, ktoré Hospodin požehnal. Veľmi sa budem radovať v Hospodinovi, moja duša bude jasať v mojom Bohu; lebo ma odial rúchom spásy, prikryl ma plášťom spravodlivosti ako ženícha, ktorý sa zdobí ozdobou, a ako nevestu, ktorá sa krášli svojimi skvostmi. Lebo ako zem vydáva svoj pupeň a ako záhrada dáva vyrašť tomu, čo je v nej zasiaté, tak Pán Hospodin spôsobí, že spravodlivosť a chvála vyrašia pred všetkými národmi. Izaiáš 61:1–11.

Stoštyridsaťštyri tisíc, ktorí sú zapečatení v deviatej kapitole Ezechiela, sú tí, čo žialia nad hriechmi v cirkvi i vo svete. „Priaznivý rok Hospodinov a deň pomsty nášho Boha“ je časom, keď tí, čo smútia na Sione, sú potešení a stávajú sa „stromami spravodlivosti“, aby „oslavovali Hospodina“. Oslavujú Hospodina, lebo „v tých dňoch a v tom čase, hovorí Hospodin, bude sa hľadať nepravosť Izraela, a nebude jej“. Tí, čo žialia, sú tí, ktorí boli zapečatení, a sú to tí, čo „vybudujú dávne rumoviská“, čo „pozdvihnú niekdajšie spustošenia“ a čo „obnovia spustnuté mestá, spustošenia mnohých pokolení“. Budú „nazvaní kňazmi Hospodinovými“ a ľudia ich budú volať „služobníkmi nášho Boha“.

Spravodlivosť stoštyridsiatich štyroch tisíc má „vyrašť pred všetkými národmi“, keď budú pozdvihnutí ako zástava v hodine veľkého zemetrasenia. Ich spravodlivosť je spôsobovaná postupne, lebo „ako zem vydáva svoj púčik a ako záhrada dáva vyrásť tomu, čo je v nej zasiaté, tak Pán Hospodin spôsobí, aby vyrašila spravodlivosť a chvála.“ Zapečatovanie stoštyridsiatich štyroch tisíc sa začalo pri príchode neskorého dažďa 1. septembra 2001. Vtedy boli privedené na

svet púčiky zeme. Izaiáš určuje, kedy púčiky vyrašia.

S mierou, keď sa rozrastie, budeš sa s ním prieť; v deň východného vetra zadrží svoj prudký vietor. Preto bude takto očistená nepravosť Jákovova; a toto bude všetko ovocie odstránenia jeho hriechu: keď učiní všetky kamene oltára ako vápencové kamene rozbité na kusy, háje a modly neobstoja. Izaiáš 27:8, 9.

V „deň východného vetra“, ktorý je Jeho „prudkým vetrom“, čo „zadržiava“, sa „pučanie“ púčikov začne, keď je dážď „odmeraný“. „Zadržiava“ znamená zdržuje. Keď sú štyri vetry zadržané štyrmi anjelmi zo siedmej kapitoly Zjavenia, začína sa zapečatovanie sto štyridsaťštyri tisíc. V tom čase začína neskorý dážď „kropiť“ s miernosťou, lebo slovo „miera“ vo verši znamená umiernenosť. Na začiatku obdobia zapečatovania sto štyridsaťštyri tisíc je neskorý dážď odmeraný a na konci obdobia je bez miery.

„Veľké vyliatie Ducha Božieho, ktoré osvieti celú zem jeho slávou, nepríde dovtedy, kým nebudeme mať osvietený ľud, ktorý zo skúsenosti vie, čo znamená byť spolupracovníkmi Božími. Keď sa celkom, celým srdcom posvätime službe Kristovi, Boh túto skutočnosť uzná vyliatím svojho Ducha bez miery; to sa však nestane, kým najväčšia časť cirkvi nebude spolupracovníkmi Božími. Boh nemôže vyliat svojho Ducha, keď sú tak zjavné sebeckosť a pôžitkárstvo; keď prevláda duch, ktorý by, ak by bol vyjadrený slovami, znel ako Kainova odpoveď: „Či som ja strážcom svojho brata?“ Ak pravda pre tento čas, ak znamenia, ktoré sa zo všetkých strán zahusťujú a svedčia o tom, že koniec všetkých vecí je blízko, nestačia na prebudenie spiacej energie tých, ktorí vyznávajú, že poznajú pravdu, potom tieto duše zachvátí temnota úmerná svetlu, ktoré na ne svietilo. Pre ich ľahostajnosť neexistuje ani zdanie ospravedlnenia, ktoré by boli schopní predložiť Bohu vo veľký deň konečného zúčtovania. Nebude možné uviesť nijaký dôvod, prečo nežili, nekráčali a nepracovali vo svetle posvätnej pravdy Božieho slova, a tak svojím správaním, svojou sústrasťou a svojou horlivosťou neodhalili svetu potemnenému hriechom, že moc a skutočnosť evanjelia nemožno vyvrátiť.“
Review and Herald, 21. júla 1896.

Obdobie skúšky neskorého dažďa a zapečatovania sto štyridsiatich štyroch tisíc sa začína meraním vyliatia Ducha Svätého, lebo pšenica i kúkoľ dospeli k času žatvy. Dažď privádza obe skupiny k zrelosti, potom na konci obdobia skúšky budú pšenica a kúkoľ oddelené a pšenica potom „zo skúsenosti pozná, čo znamená byť Božími spolupracovníkmi“. Potom budú mať „úplné, celým srdcom oddané zasvätenie službe Kristovi; Boh túto skutočnosť uzná vyliatím svojho Ducha bez miery.“

„deň prudkého východného vetra“ prišiel 11. septembra 2001 a začala sa Habakukova polemika o falošnom posolstve pokoja a bezpečnosti v rámci posolstva neskorého dažďa, na rozdiel od posolstva, ktoré označuje deň Božej pomsty. V tom okamihu začali rastliny, pšenica i kúkoľ, pučať a prinášať ovocie, ktoré zjavia pri súde nad čoskoro prichádzajúcim nedel'ným zákonom.

„Tieto podobenstvá opäť učia, že po súde už nebude nijaký čas milosti. Keď je dielo evanjelia dokončené, bezprostredne nato nasleduje oddelenie dobrých od zlých a údel každej skupiny je navždy určený.“ Christ's Object Lessons, 123.

Jedna skupina sa klania slnku v ôsmej kapitole Ezechiela a druhá prijíma Božiu pečať v deviatej kapitole Ezechiela. V dvadsiatej prvej kapitole Lukáša Kristus označuje stoštyridsaťštyritisíc a predkladá znamenie, ktoré označuje poslednú generáciu dejín zeme. Určil znamenie, ktoré kresťania musia rozpoznať, aby utiekli pred zničením Jeruzalema.

A keď uvidíte Jeruzalem obkľúčený vojskami, vedzte, že sa priblížilo jeho spustošenie. Vtedy nech tí, čo sú v Judsku, utekajú na vrchy; a tí, čo sú uprostred neho, nech odídu von; a tí, čo sú na vidieku, nech doň nevchádzajú. Lebo toto sú dni pomsty, aby sa naplnilo všetko, čo je napísané. Lukáš 21:20–22.

Ježiš postupne, „riadok za riadkom“, označil ďalšie prorocké charakteristiky znamenia, lebo jeho slová zaznamenali nielen Lukáš, ale aj Matúš a Marek.

A toto evanjelium o kráľovstve sa bude kázať po celom svete na svedectvo všetkým národom; a potom príde koniec. Keď teda uvidíte ohavnosť spustošenia, o ktorej hovoril prorok Daniel, stáť na svätom mieste — kto číta, nech rozumie —, vtedy tí, čo sú v Judsku, nech utečú do vrchov. Matúš 24:14–16.

A evanjelium musí byť najprv zvestované všetkým národom. Ale keď vás povedú a vydajú, nestarajte sa vopred o to, čo budete hovoriť, ani si to neuvážujte dopredu; ale hovorte to, čo vám bude v tú hodinu dané; lebo nie ste to vy, ktorí hovoríte, ale Duch Svätý. A brat vydá brata na smrť a otec syna; a deti povstanú proti rodičom a spôsobia, že budú usmrtení. A budete nenávidení všetkými pre moje meno; ale kto vytrvá až do konca, ten bude spasený. Ale keď uvidíte ohavnosť spustošenia, o ktorej hovoril prorok Daniel, stáť tam, kde nemá byť, (kto číta, nech rozumie,) vtedy tí, čo sú v Judsku, nech utekajú na vrchy. Marek 13:10–14.

Skôr než budú na dve triedy vykonané sedem posledných rán, ktoré sú konečným a dokonalým naplnením „dni pomsty“, musí byť evanjelium kráľovstva zvestované a ohlásené medzi všetkými národmi. Posolstvo evanjelia je dané národom pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone v Spojených štátoch, keď je stoštyridsaťštyritisíc vyzdvihnutých ako zástava. „Dni pomsty“ predstavujú obdobie výkonného súdu nad babylonskou neviestkou, ktoré sa začína nedeľným zákonom v Spojených štátoch a končí, keď povstane Michael, ľudská doba milosti sa uzavrie a Boží hnev bude vyliaty v siedmich posledných ranách.

Časové obdobie je „hodina“, ktorú Mark označuje, a „hodina“, „veľkého zemetrasenia“, a „hodina“, keď sa desiati králi dohodnú odovzdať svoje siedme kráľovstvo pápežstvu. Keď posledná duša prijme evanjelium, ktoré je zvestované všetkým národom, čas milosti sa uzavrie a Boží hnev sa vyleje bez milosrdenstva. Toto obdobie sa začína tým, že evanjelium je zvestované všetkým národom, keď je vztýčená zástava, a končí sa, keď posledný človek odpovie na posolstvo evanjelia ohlasované, kázané a zverejňované prostredníctvom zástavy. Toto časové obdobie sú „dni pomsty“.

V Lukášovi, v dvadsiatej prvej kapitole, Ježiš presne určuje túto dejinnú dobu, lebo označuje poslednú generáciu, ktorá nezomrie pred Jeho druhým príchodom. Označuje znamenie, ktoré je predstavené ako ohavnosť spustošenia, o ktorej hovoril prorok Daniel. Týmto znamením je, keď ohavnosť spustošenia stojí na „svätom mieste“ a keď „stojí tam, kde nemá“, čo je zároveň čas, keď

je Jeruzalem „obklúčený vojskami“.

Keď bol Jeruzalem v roku 66 obklúčený vojskami pod vedením Cestia, kresťania v Jeruzaleme utiekli z mesta a sestra Whiteová uvádza, že počas skazy, ktorá sa napokon skončila v roku 70, nezahynul ani jeden kresťan. Cestius začal obliehanie a potom sa zdanlivo z neznámych dôvodov stiahol, a kresťania v meste utiekli v súlade s varovaním spojeným s týmto znamením. V roku 70 Titus dokončil skazu tým, že opäť zaviedol obliehanie. Obliehanie pod vedením Cestia bolo začiatkom toho, čo sa nazýva Prvá židovsko-rímska vojna, a obliehanie a skaza vykonané Titom boli koncom Prvej židovsko-rímskej vojny.

Celé tieto dejiny trvali tri a pol roka, začali sa i skončili obliehaním a ich začiatok obsahoval znamenie pre Boží ľud. Kristus tieto dejiny označil za dni Božej pomsty, čo bol osobitný prvok, ktorý mal vo svojej službe určiť. Tieto dni predstavujú výkonný súd nad smilnicou Ríma, ktorý sa začína čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom a končí sa, keď sa uzatvára ľudská doba milosti. Na začiatku výkonného súdu nad smilnicou Babylonu je stoštyridsaťštyritisíc pozdvihnutých ako zástava, ktorá je znamením. Keď Božie iné stádo uvidí toto znamenie, má utiecť z Babylonu, ktorého zničenie bolo predobrazené zničením Jeruzalema.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v úvahách o dvadsiatej prvej kapitole Evanjelia podľa Lukáša.